

Een directe verbinding Londen – Parijs graag, zonder tussenstop

Aandeelhouders tonen zich opvallend assertief tijdens de confrontatie met bestuurders en commissarissen in de aandeelhoudersvergaderingen dit jaar.

Verderop in *Effect* (en op de VEB-website) leest u daar meer over.

Onder de meer dan honderd ondernemingen waarmee de VEB in deze maanden actief de dialoog aangaat, is Shell een geval apart. Shell is een van de belangrijkste ondernemingen wereldwijd en voor een aanzienlijk deel uit Nederlandse klei opgetrokken. En ook nu het concern formeel niet meer Nederlands is, blijft het een favoriet van veel beleggers. Zij hebben het aandeel vaak al jarenlang in portefeuille en zouden dat graag zo houden.

BLIKVANGER

Tegelijkertijd is Shell, soms tegen wil en dank, een van de blikvangers als het om klimaatverandering gaat. Dat is vanzelfsprekend een kwestie van omvang: aan de activiteiten van Shell is 2 procent van alle CO₂-uitstoot wereldwijd verbonden. Tegelijkertijd is er de veelheid aan visies binnen en buiten de onderneming over hoe Shell de energietransitie het beste te lijf kan gaan. Voor aandeelhouders staat het succes van de onderneming op langere termijn voorop. Over die lange termijn is iedereen het eens: in 2050 moet Shell *net zero* zijn. Voor

JE KUNT NIET
DOORGAAN
MET HET
LEGGEN VAN
EEN HYPOTHEEK
OP DE
TOEKOMST

GERBEN EVERTS

is directeur van de VEB

de route daarnaartoe wil Shell wel heel nadrukkelijk de handen vrij houden en weigert het zich te conformeren aan absolute vermindering van uitstoot.

HELDERE FEITEN

De feiten zijn helder. Klimaatverandering is de grootste fysieke en economische bedreiging die er is. We zullen naar netto nul uitstoot moeten in 2050, dat is in het akkoord van Parijs afgesproken en lijkt nu juridisch afdwingbaar. Maar er moeten ook al stappen richting 2030 gezet worden. Met stappen bedoel ik: minder CO₂ de lucht in. De fossiele economie gaat eindigen op termijn, dat is zeker. Shell heeft de grootste kans op succes als het zich voorloper toont in maatregelen om daarop te anticiperen. Fossiele brandstoffen zullen op termijn *stranded assets* worden en het wordt op termijn steeds duurder de effecten van klimaatverandering te neutraliseren.

LANGE TERMIJN

Voor het succes op lange termijn kan het dus verstandig zijn om nu voor een goede prijs afstand te doen van bepaalde activitei-

ten. Goede kans dat de onderneming in 2030 kan concluderen dat er strategisch tijdig de juiste stappen zijn gezet. Dat heet *creative destruction*. Ik heb alle vertrouwen dat Shell hard aan de slag gaat met reductie en met haar kennis en middelen een voorloper kan worden in de transitie naar een duurzame samenleving. Dat had jaren eerder gemoeten, en een tussenstop kan Shell zich niet veroorloven. Natuurlijk: de impact op de bestaande inkomsten van Shell is groot en kan op kortere termijn doorklinken. Maar alleen daarnaar blijven kijken is navelstaren. Je kunt niet doorgaan met het leggen van een hypotheek op de toekomst. Shell is de afgelopen decennia geen strobreed in de weg gelegd en heeft bijgedragen aan de economische inrichting die we kennen, maar helaas ook sterk bijgedragen aan de blijvende ondergang qua leefklimaat voor toekomstige generaties.

EREPLICHT

Het is een fiduciaire ereplicht van Shell het voortouw te nemen om die laatste effecten zo snel mogelijk te neutraliseren. Dan heeft Shell de optimale uitgangspositie om ook na 2030 en 2050 succesvol te blijven. Dat is in het belang van alle partijen, zeker ook voor VEB-leden die zich altijd beleggers voor de lange termijn hebben getoond.